

i § 5 i Lov af 31. Marts 1928, men frembyder ikke megen Beskyttelse og bør derfor udvides med Bestemmelser, der svarer til de allerede gældende Bestemmelser for Anvendelse af Kød, jfr. Stk. 1. Det bør fastslaaes, at Mælk af Køer med fremskreden Tuberkulose ikke maa anvendes til Menneskeføde. Herved fremmes formentlig ogsaa Udsettelsen af saadanne Dyr fra Besætningerne.

Til § 5, Stk. 3.

Disse Kadavere er stærkt smittefarlige, og det maa derfor anses for nødvendigt at fastslaa, at de, med mindre særlige Omstændigheder foreligger, skal afhændes uden forudgaaende Afhudning til en autoriseret Destruktionsanstalt.

Til § 6, Stk. 1.

Bestemmelsen er ny. Det er naturligt, at der bør kunne fastsættes særlige Bestemmelser for hele Besætninger, der indeholder mange smittefarlige Dyr og derigennem frembyder særlig Smittefare. Det drejer sig om Besætninger, der svarer til de stærkt tuberkuløse og smittefarlige Besætninger, der nedslaaes i deres Helhed i Medfør af de i Henhold til de skiftende Love om Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød iværksatte Nedslagningsordninger.

Til § 6, Stk. 2.

Det er nødvendigt at faa saa god Oversigt som muligt over Forekomsten af de stærkt angrebne Besætninger, og det bør derfor foreskrives, at Dyr lægerne har Anmeldepligt for saadanne Besætningers Vedkommende.

Til § 7, Stk. 1.

Bestemmelsen ændrer § 3 i Lov af 31. Marts 1928, hvorefter Nedslagningen som Regel skal foregaa paa et offentligt Slagtehus eller Eksportslagteri og undtagelsesvis paa Hjemstedet. Begrundelsen for den foreslaaede Ændring, hvorefter Nedslagning paa Hjemstedet opgives undtagen under særlige Omstændigheder (Transporthindringer, smaa isolerede Øer o. lign.), og Dyrene som Regel skal føres til en Destruktionsanstalt og kun undtagelsesvis til et Slagtehus, er at søge dels i det Forhold, at praktisk taget ingen af de paa Hjemstedet slagtede Kropper finder Anvendelse til Menneskeføde, og dels i det Forhold, at kun en ringe Procentdel (i 1940 4,9 pCt.) af de paa Eksportslagterierne ved offentlig Foranstaltning nedslagne Kreaturer bliver godkendt til Menneskeføde. Tillige kan anføres Hensynet til, at de med Transporten til og Nedslagningen paa et Eksportslagteri forbundne Udgifter er væsentlig større end

efter den nu foreslaaede Ordning. I 1940 nedsløges ved offentlig Foranstaltning paa

	Antal Køer	Transportudgifter Kr.	Nedslagningsomkostninger Kr.
Destruktionsanstalter	49	3. 78	0. 00
Hjemstedet	34	0. 00	8. 47
Slagterier	347	7. 56	8. 56

at hvilke Tal det fremgaar, at det i Betragtning af den ringe Del af Kroppene, der finder Anvendelse til Menneskeføde, er uforholdsmæssigt dyrt for det Offentlige at faa disse Kreaturer nedslaaet paa Slagterierne. Den ved Destruktionsanstalten tilsynsførende Dyr læge skal ganske vist vederlægges for Obduktionen, men Vederlaget herfor vil kunne fastsættes betydeligt lavere end det ovenanførte Beløb til Nedslagningsomkostninger. En væsentlig Grund til at henvise disse Kreaturer til Destruktionsanstalterne er imidlertid ogsaa de rent hygiejniske Hensyn, idet den største Del af disse Kreaturer fremstilles til Nedslagning i en saa elendig Tilstand, at de ikke bør føres til et Slagteri og derved udsætte de sunde Slagtekroppe og Slagteriets Lokaler for Tilsøling med tuberkuløst Materiale.

For ikke at komme ud for uforholdsmæssig store Betalingskrav for Destruktionsanstaltens Medvirkning ved denne Ordningens Gennemførelse foreslaas det, at disse Virksomheder faar Afhentningspligt, hvad de omhandlede Dyr angaar.

Til § 7, Stk. 2.

Bestemmelsen er ny. For Dyr lægerne, der foretager Obduktion af de til Nedslagning paa Destruktionsanstalterne eller paa Hjemstedet henviste Dyr, maa der fastsættes et Vederlag for dette Arbejde. Dyr lægerne paa de offentlige Slagtehus og Eksportslagterierne skal i Henhold til Undersøelsesreglerne ved Kødkontrollen foretage Undersøgelse af Organerne, og der kræves derfor ingen Ekstrabetaling herfor. Derimod maa der fastsættes et Vederlag for Erklæringen om Undersøgelsen. Vederlaget til Destruktionsanstalterne bør, for at undgaa den store Uensartethed, der hidtil har eksisteret, ogsaa kunne fastsættes af Ministeren.

Til § 7, Stk. 3.

Svarer til § 11, Pkt. c, Stk. 2, i Lov af 14. April 1920, jfr. § 4 i Lov af 31. Marts 1928.

Til § 8, Stykkerne 1—3.

Naar bortses fra Bestemmelserne i Stykkerne 2 og 3, der er nye, svarer Bestemmelserne til § 2, Stk. 1, i Loven af 31. Marts 1928. For Anskuelighedens Skyld